

באירופה, והיא זוכה שם — לדברי חברי המישלחת הישראלית שביקרה בה לאחר רונה — בפריחה מאוחרת. אך נראה כי מה שטוב לעולם הנאור מלו, ואפילו לרחוב התל-אביבי האזרחי — איננו טוב דיו להחילות צה"ל, שמטוסים מה נותרות אחרי מוסקבה ומאמצות להן את המיני, שעברו זמן רב בקורבן. אחרת, קשה להבין כיצד, בין כל מאות החיילות שחזו בתצוגה, לא ראיתי אפילו אחת, לרפואה, שאורך החצאית שלה הגיע

הכלות
בתצוגה משעשעת של בנות בטיסיה הדרכה, צועדות בסיגנונות שונים: הוואי (חמש"ט), תקופת המלך דויד, ביטניקית ועוד.

הסריגים מופיעים השנה בקצת של גזר נים, עם הרבה פסים, כשבולט בהם מראה ה"דגראדה", שהוא מעבר הדרגתי מגזר כהה לגזר בהיר של אותו צבע.

כן הופיעו חצאיות בגזרות שונות: צרות, ישראליות, מתרחבות ועם קפלים, חליפות מאריגים דמויי עזר וזמש בתוספת צווארון נים דמויי פרווה (שאינם זולים בהרבה מן האמיתיים), מעילים קלאסיים, שיכמות, פונצ'וס, סרפאנים, שימלות מאכסי, ג'ינר סים, חליפות מכנסיים ומהלא.

מה שמלמד כי בחורף הזה, הכל הולך, בשני תנאים: שיהיה באחד הגזרים שיש לשו החורף, כמו הוסי'רוק, זית-כחול, פטרול-סגול-בורדוראפור.

התנאי השני הוא האורך, יבאמת הדבר הבולט ביותר בתצוגה היה — אורך השאנל של החצאיות והשמלות, שבע החל מתחת לקורבן, לכיוון הקרסול, וגעצר בכל נקודה העולה על הדעת והרצון. זהו האורך שכבש את העולם כולו, ואפילו ארצות הברית, המתנגדת המסורתית למידי (הוא אורך השאנל) נכנעה לאירופה, שבה אין רואים היום אף שימלה אחת החושפת את הכיריים.

פרט, כמובן, לברית-המועצות, המפגרת בכל הנוגע לענייני אופנה, ואשר אליה הגיעה רק עתה אופנת המיני, שגוועה

האופנה
תמיד באורך שאנל, מוצגת עליידי חנה אורדו, מלכת-היופי לשעבר, המדגימה שימלת קטיפה בפסים בגוני חוסי'בני-כתום.

עד לקורבן, שלא לדבר על מעבר לזה (בכיוון למטה), זה כולל אפילו את מפקדת הבסיס, רביסרן מרגלית (מגי) כהן הירד-שלמית החביבה, החייבת גם במקרה זה לשמש דוגמה אישית לחיילותיה. גם מפקדת-חין ראשית הנוכחית שנכחה בתצוגה, אל"מ רות מושכל, לא יכלה הפעם לשמש להן מופת אישי. אך זאת, בשל סיבה אישית מסוג אחר: מושכל, הנמצאת בהריון מתקדם ומצפה אוטרטו ללידת

רגלי הח"ן
הניראות כאן נשפכות מבעד לחצאיות המיני, מדגימות הן טב את חוסר האסתטיות והטעם הרע שבלבישת המיני. תוך פעה מגוחכת היא שכל שרגלי הבנות עבות יותר ויפות פחות — כך החצאיות מתקצרות יותר ומכסות פחות. צורת-הישיבה הצברית מוסיפה למיני אופי מיוחד.

ילדה השלישי, הופיעה בשימלת-הריון אוי רחית. היתה זו הופעתה האחרונה בתפקיד קצינת-ח"ן ראשית, יומיים לפני שפורסם מינוייה של ממלאת-מקומה, מפקדת-הח"ן החדשה סגניאלוף דליה רו, שהועלתה לדרגת אלוף-מישנה.

יש לקוות שאל"מ רו תצליח להקפיד על עידכון החיילות באורך החצאית, אם לא בשל צרה-אופנה — הרי לפחות בשל צרה-אסתטיקה. ואם הצליחה תצוגת השק"ם, ולו כהואזה, לשכנע את החיילות כי המיני מת — דינו.

משנסתיימה תצוגת השק"ם, נטלו בנות הבסיס את שרביט הניצוח, וערכו תצוגת אופנה פרטית משעשעת, שנלקחה מהוויה חיהן במתנה. החיילות עלו על הבמה כשהן מדגימות אילתורים על נושאי-אופנה שונים, כמו זה שהדגימה מירי: "אופנה עילית בחאקי, עם מיכנסי-ברמודה שלא נס ליחס", או עזריאלה ב"מיכנסי-רכיבה של שנות החמישים, עם מטריה התואמת את צבעיה-עיניים".

לתשואות אערות זכתה מיכל, דוגמנית העתיד, עם מסיכת-גאז וכפפות-גומי שחור רות, שהדגימה את "דוגמנית שנת האלפיים מכוכבי-השביט", או "שימלת-שיפון פרי" פריית שהיתה עשויה קירעי סדין לבן, ואם לתרגם את המונח צה"ל לשפת הבנות, כראשי-התיבות של צריף-היה-להתחתן, א"ש שר להבין את ההתלהבות שאחזה באולם למראה מסמר הערב: מיצעד שימלות חופה בסיגנונות שונים: סיגנון השושנה, סיגנון תקופת המלך דויד, הוואי (חמש"ט) אפס) והביטניקית, כמובן עם כל האבזורים המאולתרים המתאימים.

הנערות סיימו בריקוד בימבו ברזילאי, שסחף בקיצבו את החיילות כולן, וגרם הנאה אמיתית גם לשאר הצופים באולם, ביניהם הדודות של הוועד-למען-החייל, והגברים המעטים שזכו גם הם לפחות בחווייה המשעשעת אך נהגו לא פחות מן המין החזק של הערב.

קובע פלדה
על ראשה של עזריאלה, בתצוגת החיילות המשעשעת, לאחר שביקרה בחו"ל והתבלבל לה, כדברי המנחה, המכנסיים משנות ה-50:

קובע לבד
המשלים את המראה הספורטיבי של קיטי, בתצאית-מידי מאריג קרפ סגול, הזיודוס: כיס הנלבש כארנק על צוואר, הצעקה האחרונה.